

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 25CoCsp/77/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2319203673
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 02. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľubica Spálová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2021:2319203673.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu: JUDr. Ľubica Spálová a sudkýň: Mgr. Renáta Gavalcová a Mgr. Lucia Mizerová, v spore žalobcu: POHOTOVOSTĚ, s.r.o., so sídlom Bratislava, Pribinova 25, IČO: 35 807 598, zastúpeného advokátkou: JUDr. Katarína Hegedúšová, so sídlom Bratislava, Majerníkova 3479/3A, proti žalovanému: C. V., nar. X.X.XXXX, adresa U., Q. XXXX/X, o zaplatenie 500,- Eur s príslušenstvom a iné, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Galanta č.k. 15Csp/162/2019-69 zo dňa 13.10.2020, takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie **z r u š u j e** a **vec mu v r a c i a** na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie žalobu zamietol a žalovanému právo na náhradu trov konania nepriznal.

2. Pri rozhodovaní súd prvej inštancie vychádzal zo skutkového stavu ako ho zistil z vykonaného dokazovania, že dňa 17.8.2015 strany sporu medzi sebou uzatvorili zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. 402900467, na základe ktorej mal byť žalovanému poskytnutý úver vo výške 500,- Eur. Tento úver sa žalovaný zaviazal vrátiť navýšený o odplatu a úrok spolu vo výške 370,- Eur. (odplata predstavovala 140,- Eur a zmluvný úrok 230,- Eur). Teda celkom sa žalovaný zaviazal vrátiť sumu vo výške 870,- Eur. Úver bol poskytnutý s RPMN 28% (priemerná RPMN 24,67%) a úrokom 46,00% ročne z poskytnutého úveru. Termín konečnej splatnosti bol dojednaný na 17.8.2016. Zmluvné strany si pre prípad nevrátenia celkovej čiastky úveru v dohodnutej lehote dojednali zmluvnú pokutu vo výške 33,- Eur a úhradu za každú zaslanú upomienku vo výške 30,- Eur. Podľa vyjadrenia samotného žalobcu, mu žalovaný do dňa spísania podanej žaloby splatil 0,- Eur.

3. Právne súd vec posúdil na základe aplikovaných ust. § 497 Obchodného zákonníka, § 52 ods. 1, 2, 3, 4, § 53 ods. 1, 2, 3 Občianskeho zákonníka, § 1 ods. 2 zák. č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách.

4. Na základe vykonaného dokazovania prvoinštančný súd dospel k záveru, že medzi žalobcom a žalovaným bola uzavretá zmluva o spotrebiteľskom úvere. Predmetnú zmluvu súd považoval za spotrebiteľskú zmluvu, na ktorú je potrebné aplikovať ustanovenia Občianskeho zákonníka, normy obchodného práva sú použiteľné len vtedy, ak neodporujú úprave spotrebiteľských vzťahov podľa Občianskeho zákonníka a vykonávacích predpisov, ktoré ustanovenia majú prednosť pred aplikáciou Obchodného zákonníka.

5. Po preskúmaní obsahu spisového materiálu však súd dospel k záveru, že síce uzatvorenie zmluvy medzi sporovými stranami preukázané mal, avšak reálne poskytnutie a čerpanie peňažných prostriedkov preukázané nemal. V záverečnej časti zmluvy o spotrebiteľskom úvere sa nachádza časť - Potvrdenie

o spôsobe poskytnutia úveru, kde je uvedené, že úver sa mal poskytnúť zmenkou. Žiadna zmenka však súdu predložená nebola, a teda súd nemal za preukázané, že by k poskytnutiu sumy 500,- Eur touto formou skutočne aj došlo, a kedy k uvedenému malo dôjsť. Tu zároveň súd dal do pozornosti, že zmenky, ktorých účelom je zabezpečenie záväzku spotrebiteľa uhradiť celkovú sumu zo zmluvného vzťahu (spotrebiteľskej zmluvy) sú neprípustné. Zmluva o spotrebiteľskom úvere a ani všeobecné podmienky poskytnutia spotrebiteľského úveru použitie zmenky nepripúšťajú, preto zmenka prípadne pripravená žalobcom nie je právne prijateľná a ukladá spotrebiteľovi bezpodmienečnú povinnosť zaplatiť bez právneho dôvodu. Nakoľko nebolo v konaní preukázané poskytnutie peňažných prostriedkov, ani nebolo preukázané ich čerpanie žalovaným a následne ani omeškanie žalovaného s ich splatením. Súd prvej inštancie teda žalobu zamietol v plnom rozsahu, ako žalobu podanú nedôvodne.

6. O náhrade trov konania súd rozhodol podľa § 255 CSP ods. 1 CSP, podľa ktorého nárok na náhradu trov vznikol žalovanému, ako plne úspešnej strane sporu. Nakoľko však žalovanému v konaní žiadne trovy nevznikli, žiadne si neuplatnil a žiadne mu nevplyvali ani zo súdneho spisu, súd mu ich náhradu nepriznal.

7. Proti tomuto rozsudku v celom jeho rozsahu podal prostredníctvom svojej advokátky odvolanie žalobca, pričom uplatnil odvolacie dôvody v zmysle § 365 ods. 1 písm. f) CSP, že súd dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a písm. h), že rozhodnutie súdu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci a domáhal sa, aby odvolací súd napadnutý rozsudok v celom rozsahu zrušil a vec vrátil súdu (prvej inštancie) na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, zároveň si zároveň uplatnil náhradu trov konania.

8. Odvolateľ argumentoval tým, že žalovaný v zmluve výslovne prehlásil a svoje vyhlásenie potvrdil osobitne podpisom, že úver žiada poskytnúť zmenkou. Na základe svojho vlastnoručného podpisu žalovaný potvrdil prevzatie finančných prostriedkov formou zmenky. Aplikácia § 5a ods. 1 písm. b) zák. č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa účinného v čase uzavretia zmluvy, podľa odvolateľa nie je na tomto mieste správna (bez bližšej argumentácie). Prevzatie zmenky zo strany žalovaného podľa odvolateľa nie je sporné, pričom samotný fakt, že žalovaný predmetnou zmenkou nedisponuje, potvrdzuje skutočnosť, že zmenka bola uhradená a žalobca žiadal pri vyplatení zmenkovej sumy vrátenie predmetnej zmenky. Žalovaným podpísané potvrdenie o prevzatí peňažnej hotovosti sa nachádza na konci zmluvy o úvere. Žalovaný svojím podpisom potvrdil prevzatie finančných prostriedkov formou zmenky. Následne žalobca poukázal na rozhodnutie Krajského súdu Banská Bystrica sp. zn. 43CoZm/1/2015, z ktorého okrem iného citoval stať podľa ktorej, ak by bol odporca splátiť sumu v troch splátkach na úhradu zmenky, mal postupovať podľa § 39 ods. 1 Zákona zmenkového a šekového a po zaplatení žiadať vrátenie zmenky, aby ju stiahol z obehu a zabránil tomu, že sa bude jej majiteľ, prípadne ktokoľvek iný domáhať práv z tejto zmenky. Žalobca pri uhradení zmenky požaduje jej vrátenie, aby nedošlo k jej zneužitiu, prípadne opätovnému požadovaniu úhrady zmenkovej sumy a teda k stiahnutiu zmenky z obehu. Následne sa zmenka, ktorá bola uhradená, skartuje.

9. Odvolateľ ďalej poukázal na to, že žalovaný v prípade, ak po podpise zmluvy nadobudol pocit, že podpísal nevýhodnú zmluvu, alebo že odplata, úrok, či ročná percentuálna miera nákladov je vysoká, mal právo odstúpiť od zmluvy bez uvedenia dôvodu do 14 kalendárnych dní od jej uzavretia, ktoré právo nevyužil. V prípade žalovaného má žalobca za to, že sa jedná o osobu, ktorá ma rozumové schopnosti na úrovni primerane spôsobiljej osoby schopnej vnímať a posúdiť zmysel a účel konania, ako i jazykového vyjadrenia právnych úkonov obsiahnutých v listínach ktoré podpísal (obdobne čl. 11 ods. 2 CSP). Žalovaný navyše nebol k podpisu zmluvy donútený a podpisy činil bez akéhokoľvek nátlaku. V tejto súvislosti odkázal na rozsudok Krajského súdu v Žiline sp. zn. 9Co/343/2013. Žalovaný svoju vôľu uzavrieť zmluvu o úvere potvrdil svojím podpisom. Vážnosť vôle nie je možné zamieňať s ľahkovážnosťou spotrebiteľa. Nedostatok opatrnosti spotrebiteľa taktiež nespôsobuje absolútnu neplatnosť právneho úkonu. V tejto súvislosti žalobca odkázal na rozsudok SD sp. zn. C-361/04. S poukazom na § 39 odvolateľ uviedol, že Občiansky zákonník spája neplatnosť právneho úkonu na prvom mieste s právny úkonom, ktorý svojím obsahom, či účelom odporuje zákonu. Z hľadiska absolútnej neplatnosti právneho úkonu je dôležitý efekt tohto konania, t.j. nedovolenosť právneho úkonu. Žalovaný v zmluve o úvere vyhlásil, že sa oboznámil a súhlasí s obsahom zmluvy, vrátane všeobecných podmienok, že nemá k nej žiadne výhrady a zaväzuje sa ju dodržiavať. Žalovaný ku dňu podania návrhu na vydanie platobného rozkazu a ani ku dňu spísania odvolania neuhradil ani len istinu z poskytnutého spotrebiteľského úveru, žalobca eviduje úhrady vo výške 0,- Eur.

10. Žalovaný odvolanie nepodal, k doručenému odvolaniu žalobcu sa písomne ,

11. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 zák. č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku - ďalej CSP), po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 CSP), oprávneným subjektom - stranou, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP), proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie, proti ktorému zákon odvolanie pripúšťa (§ 355 ods. 1 CSP), po skonštatovaní, že podané odvolanie má zákonné náležitosti (§ 127 a § 363 CSP) a že odvolateľ použil zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 365 ods. 1 písm. f) a h) CSP), preskúmal napadnuté rozhodnutie v medziach daných rozsahom (§ 379 CSP) a dôvodmi odvolania (§ 380 ods. 1 CSP), s prihliadnutím ex offa na prípadné vady týkajúce sa procesných podmienok, ktoré ale nezistil (§ 380 ods. 2 CSP), súc pritom viazaný skutkovým stavom ako ho zistil súd prvej inštancie bez potreby zopakovať alebo doplniť dokazovanie (§ 383 CSP), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario), po preskúmaní zákonnosti a vecnej správnosti rozhodnutia a jemu predchádzajúceho konania dospel k záveru, že odvolanie žalobcu je čiastočne dôvodné, v dôsledku čoho je nevyhnutné napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

12. Predmetom prieskumu odvolacieho súdu s poukazom na odvolacie dôvody uplatnené žalobcom bolo posúdiť, či v postupe súdu prvej inštancie došlo k vadám rozhodnutia v zmysle § 365 ods. 1 písm. f) CSP, že súd dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a písm. h), že rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

13. Predovšetkým je potrebné zdôrazniť, že v danom prípade na základe medzi stranami uzavretej zmluvy o spotrebiteľskom úvere zo dňa 17.8.2015 bol dojednaný spôsob poskytnutia úveru zmenkou, pričom v zmluve zároveň žalovaný ako spotrebiteľ svojím osobitným podpisom potvrdil prevzatie zmenky. Je pravdou, že kópia predmetnej zmenky nebola doteraz do spisu založená a žalobca ani nepreukázal či, kedy a v akej výške bol žalobcom žalovanému vyplatený úver na základe ním predloženej zmenky.

14. Z obsahu spisu je ale zrejmé, že žalobca tvrdí, že suma 500,- Eur úveru bola žalovanému vyplatená a žalovaný aj napriek písomnej výzve súdu na vyjadrenie sa k žalobe, uvedenie rozhodujúcich skutočností na svoju obranu, pripojenie listín a označenie dôkazov zo dňa 6.9.2019 (č.l. 30) poskytnutie úveru v žalovanej výške 500,- Eur nepoprel, naopak na pojednávaní súdu prvej inštancie dňa 4.6.2020 (č.l. 56) uviedol, že je ochotný uplatnený nárok žalovanému zaplatiť a žiadal o poskytnutie lehoty na uzavretie mimosúdnej dohody. Z uvedeného vyplýva, že žalovaný v priebehu konania vyplatenie mu žalobcom sumy 500,- Eur úveru nijako nepoprel.

15. V zmysle § 151 ods. 1 CSP skutkové tvrdenia strany, ktoré protistrana výslovne nepoprela sa považujú za nesporné.

16. Z citovaného ustanovenia vyplýva, že v sporovom konaní súd nevykonáva dôkazy na preukázanie nesporných skutkových tvrdení strán. Nesporné skutkové tvrdenia si súd osvojí ako zistený skutkový stav, z ktorého vychádza. Vychádzajúc z vyššie uvedeného v danom prípade bolo potom povinnosťou súdu prvej inštancie vychádzať zo zistenia na základe domnienky podľa cit. ust. § 151 ods. 1 CSP, že žalovaná istina 500,- Eur bola žalobcom žalovanému vyplatená. I za tejto situácie zostalo ale naďalej nezodpovedaným kedy k vyplateniu istiny žalovanému došlo, ktorú skutočnosť netvrdila žiadna zo strán. Tu bolo potom namieste v zmysle § 150 ods. 2 CSP, aby súd požiadal strany o ďalšie skutkové tvrdenia na ozrejenie tejto okolnosti, keďže išlo o podstatnú a rozhodujúcu skutočnosť. Súd prvej inštancie ale v zmysle vyššie uvedených právnych a teoretických východísk v predmetnej veci nepostupoval.

17. Pokiaľ ide o samotný nárok uplatnený žalobou, súd prvej inštancie v ods. 18 odôvodnenia preskúmaného rozsudku uvádza, že zmenky, ktorých účelom je zabezpečenie záväzku spotrebiteľa uhradiť sumu zo spotrebiteľskej zmluvy, sú neprípustné, zmluva o spotrebiteľskom úvere, ani všeobecné podmienky poskytnutia spotrebiteľského úveru použitie zmenky neprípúšťajú, preto zmenka nie je právne prijateľná a ukladá spotrebiteľovi bezpodmienečnú povinnosť zaplatiť bez právneho dôvodu. Súd prvej inštancie tento svoj záver bližšie neodôvodnil vecne a už vôbec nie právne. Z citovaného textu odôvodnenia je ale zrejmé, že nezohľadnil v tomto prípade osobitnú situáciu, keď zmenka neslúži (ako

je vo väčšine prípadov zvykom) zabezpečeniu záväzku spotrebiteľa, ale samotný úver je v tomto prípade poskytnutý formou zmenky vydanéj dodávateľom spotrebiteľovi.

18. Právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a na zistený skutkový stav aplikuje konkrétnu právnu normu. Nesprávne právne posúdenie je chybnou aplikáciou práva na zistený skutkový stav; dochádza k nej vtedy, ak súd nepoužil správny (náležitý) právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery.

19. Prvoinštančný súd na danú vec ani neaplikoval ust. § 5a zák. č. 257/2007 Z.z. Zákona o ochrane spotrebiteľa v znení účinnom ku dňu uzavretia predmetnej zmluvy, teda ku dňu 17.8.2015, podľa ktorého ods. 1 neprípustné je zabezpečenie uspokojenia pohľadávky alebo splnenia záväzku zo spotrebiteľskej zmluvy po b) zmenkou alebo šekom.

20. Odvolateľ v podanom odvolaní na znenie citovaného ustanovenia poukazuje, pričom bez akéhokoľvek bližšieho zdôvodnenia uzatvára, že aplikácia tohto ustanovenia nie je na tomto mieste správna, čím jeho právny názor zostal nevyvetlený.

21. Súd prvej inštancie vec nesprávne právne posúdil, keď na ňu neaplikoval cit. ust. § 5a ods. 1 písm. b) zák. č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa a nadväzne potom ani neaplikoval ust. § 39 Občianskeho zákonníka (zák. č. 40/1964 Zb.) podľa ktorého neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza, alebo sa prieči dobrým mravom. Platnosť právneho úkonu v zmysle citovaných zákonných ustanovení je pritom neplatnosťou absolútnou, ktorá pôsobí od začiatku voči každému a súd na ňu musí prihliadať z úradnej povinnosti ex off. Pri ustálení absolútnej neplatnosti zmluvy potom strane nevzniká nárok na plnenie zo zmluvy, ale výlučne nárok na plnenie z neplatného právneho úkonu v zmysle § 451 a nasl. Občianskeho zákonníka z titulu bezdôvodného obohatenia. Hoci súd nie je viazaný právnu kvalifikáciu veci žalobcom, ani toto ustanovenie súd prvej inštancie na daný prípad nepoužil, čím opätovne vec nesprávne právne posúdil. Nadväzne nevykonal ani potrebné dokazovanie, najmä vo vzťahu k výške bezdôvodného obohatenia a k doručeniu výzvy žalovanému na jeho vydanie, za účelom zistenia počiatku omeškania s jeho vydaním.

22. Odvolací súd k ostatne uvedenému dodáva, že strany konania nie sú povinné uplatnený nárok ani obranu proti nemu právne kvalifikovať, pretože právna kvalifikácia je vecou súdu. Musia ale uviesť rozhodné skutočnosti, ktoré umožnia súdu, aby uplatnený nárok alebo obranu proti nemu právne kvalifikoval. Súd tak skúma, či tvrdené skutočnosti možno podriaďiť pod hypotézu niektorej právnej normy tak, aby z dispozície tejto právnej normy bolo možné vyvodiť plnenie. Ak strana uvedie rozhodujúce skutočnosti, z ktorých vyvodzuje tvrdený nárok, ale s týmito skutočnosťami spája nesprávne právne následky, nie je súd viazaný právnym názorom strany sporu a je povinný posúdiť vec podľa tých právnych noriem, ktoré na tvrdený a súdom zistený skutkový stav dopadajú. Súd teda nie je viazaný právnu kvalifikáciu, ale len skutkovým vymedzením v žalobe a musí si vyriešiť aj prípadnú konkurenciu (súbehu) právnych nárokov a spomedzi viacerých vybrať správnu právnu normu.

23. Keďže s poukazom na vyššie uvedenú argumentáciu, súd prvej inštancie v dôsledku viacnásobného nesprávneho právneho posúdenia veci ani nevykonal dôkazy v súlade s ust. § 295 CSP, pričom zároveň nepostupoval podľa ust. § 150 ods. 2 CSP, vzhľadom na mieru zlyhania súdu prvej inštancie nie je účelné doplniť dokazovanie až v druhoinsťančnom odvolacom konaní.

24. Odvolací súd potom s použitím ust. § 389 ods. 1 písm. c) CSP napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a podľa § 391 ods. 1 CSP vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

25. Povinnosťou súdu prvej inštancie, súc pritom viazaný vyslovenými právnymi názormi odvolacieho súdu (§ 391 ods. 2 CSP), bude riadne v súlade s procesnými normami vykonať všetky navrhnuté a pre vec relevantné dôkazy, skutkový stav následne opätovne komplexne vyhodnotiť, na zistený skutkový stav aplikovať všetky náležité hmotnoprávne ustanovenia a následne vo veci opätovne rozhodnúť, pričom rozhodnutie je nevyhnutné náležite v súlade s ust. § 220 CSP odôvodniť. V novom rozhodnutí rozhodne súd opätovne o náhrade trov, včítane náhrady trov tohto odvolacieho konania (§ 396 ods. 3 CSP).

26. Senát krajského soudu toto rozhodnutí přijal poměrem hlasů 3:0.

Poučení:

Proti rozhodnutí odvolacího soudu je přípustné dovolání, ak to zákon připuští (§ 419 CSP).

Dovolání je přípustné proti každému rozhodnutí odvolacího soudu vo věci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo věci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je podľa § 421 CSP prípustné proti rozhodnutiu odvolacího soudu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacího soudu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho soudu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho soudu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho soudu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho soudu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho soudu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa

predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).